

sosialurin

telf. 14720. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri: Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Fólkatingsval

TVEY ÁR VAR dansku stjórnini hjá Anker Jørgensen, lív lagað. Seinasta týsdag kom stjórnin í minniluta og forsætisráðharrin boðaði frá, at fólkatingsval verður týsdagin 8. desember.

HENDA SAMA DAG verður eisini fólkatingsval hildið í Føroyum og Grønlandi, og skuldu vallistarnir vera valstýrinum í hendi í gjárkvöldið. Hóast allir vallistarnir ikki eru kunn-gjördir í skrivandi løtu, er lítið at ivast í, at allir seks lögtingsflokkarnir stilla upp.

SOLEIÐIS HEVUR ikki altíð verið. Tað hava verið flokkar, sum ikki stillaðu upp, tí hetta var eitt val, sum ikki viðkom okkum, hevur verið sagt. Av einari ella aðrari orsök er vent í holuni og eru nú allir flokkar altráðir eftir umboðan á danska fólkatingi.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur altíð havt ta støðu, at fólkatingsumboðan hevur stóran týðning og hevur flokkurin tí altíð stillað upp til hetta val. At hendan støðan hevur verið skilagóð sæst nú, tá allir aðrir flokkar taka undir við hesum sjónarmiðinum og stilla upp.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur nú uttan slit í samfull 21 ár á rað havt fólkatingsumboðan og hevur javnaðarmannaræddin verið at hoyrt har, tá mál okkum viðkomandi, hava verið til viðgerðar. — Meir enn sigast kann um onnur føroysk fólkatingsumboð.

UM HENDAN rødd javnaðarmanna skal fáa loyvi í framtíðini at gera seg galdandi er nú upp til veljaran. Flestu fólk munnu vera greið yvir, at tað eru nógvar orsøkir til at velja Javnaðarflokkin aftur hesaferð. Ein av teimum er, at Javnaðarflokkurin víðurkennir tann stóra týðning hetta umboð hevur, og er har og ger seg til kennar, tá rætt er. At velja flokkar á danating, sum eru talsmenn fyri at avtaka hesar somu sessir, man lítil dugur vera í.

Nú er ein glotti at hóma

Í hesum døgum verður Føroyatíðindi, valblað Sambandsflokksins, borið í hvørt hús. Hetta er tó ikki í samband við fólkatingsvalið, ið stendur fyri durum, men í samband við at tað í ár eru liðin 75 ár síðani sambandsflokkurin varð stovnaður.

Á baksíðuni í hesum blað hevur ungmannafelagið Samband eina heilsan til flokkin. Innihaldið í hesi grein er sum tað plagrar hjá sambandspressuni, men tó er eitt brot, ið eg legði merki til.

Miðskeiðis í greinini

stendur nakað soleiðis: »At so aðrir trupuleikar hava tikið seg upp í útheiminum sum vit als onga ávirkan hava á, men kortini hava rakt okkum meint, er ikki nógv at gera við.»

Hetta eru sannleiksorð. Tað er ikki minst gleðiligt at tað er frá ungmannafelagi sambandsflokksins at hesi orð koma.

Hetta er tað sum vit hava sagt alla tíðina. Tað, at henda kreppan, sum vinnulív okkara er komið í, er komin uttanifrá.

Men sambandsflokk-

urin hevur altíð vist hesum aftur, og skulsettað fyrrverandi samgongu við javnaðarflokkinum á odda fyrri at hava komið okkum út í hesa kreppu.

Ti er tað serliga gleðandi, at ungmannafelagið Samband hevur »gjøgnumskoðað» propaganda-ina hjá Paula & Co.

Ti ungu fólk, haldi tit bara fram við at visa á skeivleikar í skrivings sambandshevdans og hansara harkaliði. Tað skapar eitt sindur av virðing fyri tykkara ungmannafelagi. Ongantið

betur enn at tit riva tykkum eitt sindur leys frá flokkinum og visa á nakrar skeivleikar í tí, sum sambandsmenn framföra.

Tað vænti eg tó ikki; at tit riva tykkum frá tykkara stavnamonnum, men tó var tað gleðiligt at tit góvu »guruum» sambandsflokksins ein upp á »snútan» í hesum føðingardagsblaðnum. Tað hava teir uppiborðið aftan á 75 ár við at arbeiða imóti framburði.

sj.

Uttanlandssiglingin kyniskt brúkt at vinna egnum málum frama

Harra blaðstjóri.

Man tað nú vera nógv av Føroya fólki, ið framvegis trýr, at uttanlandssigling okkara varð niðurlögð, tí hon ikki fekk at bera seg?

Aftur hava vit sæð orðini hjá trongskygdum monnum: »Vit duga onki, vit nytta onki!» verða gjørd til skammar.

Vit hava sæð, hvussu kyniskir menn hava brúkt hetta føroyska fyrbrigðið at vinna sínum óhugnaligu málum frama.

Í »Dagsins máli» 12/11, var týðuligt at hoyra á Olafi Olsen, at hansara mál var nátt nóg so tíðliga. Tað var líkasum, hann hugsaði: »Hvat er tað, egeri við?»

Vit kenna øll hetta, at vit, uttan at meina nakað beinleiðis við tað, rópa upp um eitthvat, mestsum fyrri at gera øðrum til vildar, men eru tó greið yvir, at tað, við rópa upp um, neyvan fer at henda í

bræði, men skuldu vit verið so óheppin, at knappliga verður, »sum vit hildu», so vilja vit helst loypa frá í evstu løtu. Dømi um hetta hava vit fleiri: Óli Breckmann — fascisma, Tjóðveldismenn — loysing, danska stjórnin, áðrenn valið í 1946, Pauli Ellefsen, tá hann sat í andstöðu og nú Olaf Olsen og uttanlandssiglingin. Hesir báðir seinastu komu tó so langt út á djúpt vatn, at ikki slepst inn aftur.

Eitt vita vit fyrri vist, at hvørki íslendingar ella týskarar vildu verið so grammir eftir okkara sigling, um teir ikki roknaðu við, at hon fer at kasta pengar av sær.

Tað er tá hon byrjar og verður bygd upp, ein forætning hevur sær størstu útreiðslurnar og kann geva hall, men hetta nýta hvørki íslendingar ella týskarar at stúra fyrri, tí

tað hava vit avgreitt!

Tað framgongur týðuliga, at tað eru íslendingar, sum hava yvirtikið initiativið, nú eru tað teir, sum bjóða okkum við, tað eru teir, sum seta treytirnar: vilja tit vera við, so kunnu tit sleppa, vilja tit ikki, so mugu tit um tað, týskarar vilja fegnir! Vit sigla í øllum førum frá komandi sumri at rokna.

Undan seinasta lögtingsvali vóru arbeiðsumstøðurnar hjá táverandi landsstýri vorðar so ótølandi, orsakað eini andstöðu, sum frá persónligum hatrí, øvund og egoistiskum sjónarmiðum hevði sett sær eitt einasta endamál: at vera imóti øllum, sum landstýrið setti fram, at einasta loysn var at lata hesar fáa møguleikan at sleppa framat. Úrslitið av valinum varð, at veljararnir vóru samdir í hesi áskoðan.

Tað var eisini breið

semja millum viðhaldsfólk hjá undanfarna landstýri, at fólk áttu at fáa siggja, at orka núverandi landstýrisins lá oman fyrri hálsvølin. Hetta hava vit nú sæð í ólukkumáta, men at teir so skjótt skuldu koyra alt á bláman, mundi fáur vænta.

Bestu ráðini munnu nú vera, at teir í stundini leggja frá sær, so vit kunnu hava nýval til lögtingið saman við fólkatingsvalinum. Ilt verður at rætta skaðan upp aftur sum er, men skulu teir sita alt skeiðið út, ja, so eru vit í EEC áðrenn ta tíð. Neyvan man ganga long tíð, fyrrrenn teir, eins og teir mestsum hava fingið TWR-málið íggjøgnum, fara at venda kjakinum tann vegin, at tað bert eru gudloysingar, sum eru imóti EEC. Tað virkar hvørja ferð í Føroyum!

ohé

Sjómannaverkfallið

Tað føroyska sjómanna-verkfallið hevur hesar sumarmánaðarnar verið nógv umrøtt í donskum bløðum.

Verkfallið bleiv lýst 9. juli, eftir at Føroya Sjómannafelag í nærum 3 mánaðar á allan hátt hevði roynt at fingið samráðingar í lag við Reiðarafelagið. Tá skipini blivu lögð, hendi tað heilt óvænada, at Fiskimannafelagið, sum higartil hevði sagt seg at stuðla Sjómannafelagnum, legði upp í, og saman við Reiðarafelagnum setti verkfalsbrótarar umboð.

Hetta almikla brot á øll faklig prinsippir eigur ikki bert fiskimannafelags-

formaðurin — Óli Jacobsen — skuldina fyrri. Eisini fólk, sum amast uppi í vinstrafelagsskapinum FS, eiga sín part av ábyrgdini. Hesi fólk spældu, longu tá verkfall varð lýst, ein aktivan lut fyrri at gera Óla greitt, at fekk hann ikki steðgað hesum nýggja fakfelagnum, vildi hetta máa grundarlagið undan hansara egna reformistiska klassasamstarvs-politikki. Jú, Fiskimannafelagið fór saman við Reiðarafelagnum, — yvaleynt eisini aftaná nógvar bønarorð frá reiðarunum — og nakrar dagar eftir at verkfallsbrótarar vóru settir á skipini, varð sáttmáli gjørdur, sum skuldi nýt-

ast til at køva allan aktivitet hjá Sjómannafelagnum.

Aktiviteturin hjá Sjómannafelagnum var hin sami, sum øll fakfeløg í verkfalli mugu gera brúk av, um tey skulu vinna sínum limum nakrar sømdir. Her skal bert bliva vist á tey tiltøk, ið vóru uttanfyri Føroyar.

Í donskum havnum vóru nógvar blokadar, og tær blivu, eins og í Føroyum, mettast við ótrúligum harðskapi frá politinum. Eisini blivu nógvar handtakin og sett fóst. Býir, sum Aalborg, Kjöbenhavn, Korsør, Fredicia og Holbæk, vóru vitni til stórar blokadar,

og nógvar vóru væleydnaðar. Men eisini her komu Fiskimannafelagið og FS til, sum eitt vælsigilsli hjá reiðarunum.

Danska arbeiðsmannafelagið, SID, hevði verið í samband við partamannin í Føroyum og tók longu frá byrjan avstand frá øllum blokadam og noyddi sínar limir at arbeiða undir politiverju. Eisini DKP topparnir í teimum lokalu fakfeløgnum finga kallið. Frá at halda at stríðið var ógvuliga rimuligt, hálsaðu teir heilt um, eftir at nakrir stubbar høvdu staðið í »Land og Folk», um at maoistar og ekstremistar

Framhald á síðu 11